

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

ערן משפט
נור מוצאה

כט

א מ"ז פ"ז מ"ל

חנוך בינו

נזהה דגין נזכרו דרים
קומייר וטל דטן וכו'.

ב-כדיו בפירוש פוקומן ^טהמוכר ע"י

בן ירדנו ג'ון ירדנו ומיסו טעט
סתם כל עני ומחיצ' נין
טפ: דרי יומנן הדר' יוחנן
שמלךן לדורותם כן ולן מלךן

רבי יהודה ורבי יוסי ור' שמעון אומרים איפוק ר' מחייב לימותה ור' יהודה לא חייב לימותה דתניא עשה לבמה דופן לסוכה ר' מ' פוסל ורבי יהודה מכשר קשיא דרבנן מאיר אדרבי מאיר אמר לך ר' מאיר מיתה שכחא בקיעת הנור לא שכחא אפשר דמסר ליה לשומר קשיא דרבנן יהודה אדרבי יהודה מעמא דר' יהודה לאו משם דחייב לבקיעת גור אלא משום ר' לרלה ליה ברורה ולא חייב ר' יהודה לבקשע מכל דחייב רבי יהודה לבקיעת הנור התם ר' יהודה הוא דקאמר לרבי מאיר לרדי לית לי ברורה אלא לריך דיש ברורה אי אתה מורה רשותם יבקע הנור אמר ליה לבקשע ולא חייב רבי יהודה לימותה והא תנין ר' יהודה אומר אף יאשה אחרת מהקינן לו שמא חמות אשתו הא עומדת עלה אמר רב הונא בריה דרב יהושע מעלה עשו בכפרה בין למאן דאמר שמא חמות בין למאן דאמר שמא תברח מדורותיא מהיצה מעלה היא ובנן הוא דנוו בה אלא מעטה לרבי מאיר חטמא מושם גול אלמה תנין ר' ברבי יהודה יטמא מושם גול ורבי מאיר מטהר אלא אמר רב אחא בר יעקב קסבר ר' מ' כל מהיצה שעומדת ברוח אינה מהיצה אכן דאמרי אמר רב אחא בר יעקב קסבר רבי מאיר כל מהיצה שאינה עשויה בורי אדם אינה מהיצה מאיב נור תפור למ"ד מהיצה עומות ברוח ברוח למ"ד אינה עשויה בורי אדם

טומסן. ומוכרין גורס טמלה יונקע
ונמלה צומה טגליים. תלמיד ר' יהודית
למיימת מדס ור' מילר גת מיט: טומסן

ולמו מאנלום יין צמיגו טבי' מלון
מקן דסוכא דרי' יהודא גל' חיט ולי'
מלול חייכ: קיטו דרכ' מלול.
דכנייתנו נוע לרכי מלוי דסוכא:
דלאט נוע בירלה. מהפי' לחו' נונק
הו' סוכא. לאכיבקע. נונק לדראט מלום
דלאט הייסין לא: מפקין לו.
ומונין לכון גדור מעור זיה' כ': שמול
ספוט אנטו'. וכמי' וקרול טו' וו' וכפל
בנשו' ונעד ייטו' ציו' וו' סיל' אנטו'.
ככלשה. בכפלת יוס' סכפוייס עסא
זו מעלה וז שחתך בס' גמידי דלאט
חיט' נפנולו': ולפלין בן' למ"ז
טערמל דרי' מלול מסוס שמול מלכית
בן' למ"ז מסוס שמול מומס מלוריינט
מפלס' לדי' מלח' גדרן גדור דנדוזיינט
מלול' היל' וו' דרבנן גדור מלכית
טערמל' מומס גדי' סוכא תמי' צו'
ויניותם דרי' מלול מומרלו' האן כלכ'ת
גולד' דרי' מלול מקל' וו' דנדוזיינט
כעיגל הילך יילן' נטרכו מידי טומולת
גולד' מללה מון געריזון דבר' שט'
זו רות מיס מעמל מסוס גולד' וו'
מלול מעס. וא'ה' דמי' למייפך
מאנימיג דעליג דקמעני וו' גולד' נקבר
היל' מממני' הילמ' ליא' להקצאי'
וועד מסוס דקמעני מעס נסידל
לזון קולו': רות' חיט' לנו' ביז' דאלס
סוא' דאכרי' להן' רות' דרי' רות': לנו'
טועמאט טיע. דעניך עטימות דרכ' אלון
זו מומס טו': ולווקמה נונד טפומ.
סנק' האזון על' נאנ' מופט כריה'.

מסורת הש"ס

מוסף רשי

